

Școala Noastră

Revista Pedagogică-Culturală

a corpului didactic primar din județul Sălaj.

Anul XI.

M A R T I E 1934.
Redacția și Administrația:
REVIZORATUL ȘCOLAR ZĂLAU.

No. 3.

SCOALA NOASTRA

REVISTĂ LUNARĂ

Abonamentul anual:

Pentru inv. 120 Lei, p. comitete șc. și alții 200 Lei

...

Correspondența pentru Redacție și Administrație
se va adresa:

Revizoratul școlar: pentru „Școala Noastră” Zălau

...

Manuscrisele primite la Redacție nu se înapoiază.
Articolele trimise vor fi scurte, scrise citeț și nu-
mai pe o singură pagină. — Cărțile și revistele
primite la Redacție se vor aminti la Bibliografie

— Rugăm revistele să accepte schimbul —

CUPRINSUL:

Aurel Ghilea: Cuvântul trup se va face	—	98
Sabău Alex.: † Ștefan Cicio Pop	— — —	101
Emilia Trușașiu: Insemnătatea jocurilor în școa- lele de copii mici	— — —	106
Dumitru Ilea: Cercetășia și școala primară	—	108
Const. I. Floareș: Invățământul Primar	— — —	110
Elena Iepure: Organizarea muzeelor școlare		112
D. Mărgineanu: Situația inv. primar în Sălaj	—	113
Traian Cionfi: Monografie	— — —	115
Sabadășiu-S.G.: Pagina folklorului	— — —	117
V. Romocea: Pagina Cooperăției școlare	—	119
Cărți-reviste	— — — — —	122
Informațiuni	— — — — —	124
Tabloul construcțiilor școlare pe anul 1934	—	127
Pagina Băncii	— — — — —	128
Buletinul Revizoratului școlar	— — — — —	134
Asociația Invățătorilor din Sălaj	— — — — —	136

ȘCOALA NOASTRĂ

Revistă pedagogică culturală a corpului didactic primar din jud. Sălaj

Cuvântul trup se va face.

*In una din serile acestei ierni. la o serbare intimă, familiară, găsindu-ne împreună câțiva intelectuali români din acest oraș, am discutat situația grea, în care se găsește momentan frumoasa clădire — biserica nouă — rom. unită de aici. Aproape gata, din toate punctele de vedere, urmând să se fixeze termenul de predare destinației spre care s'a construit, dar — durere — lipsită de ce e mai esențial: clopotele, fără de cari nici că se poate concepe un lăcaș D-zeesc. Și atunci — în urma unei fericite inspirații — vrednicul revizor școlar al acestui județ dl **Dumitru Mărgineanu** face o declarație — promisiune, conștiu că va fi înțeles și secondat de întreg corpul didactic primar din acest județ.*

*„Clopotul cel mare — de circa 1300—1400 kgr. — îl vom cumpăra noi, corpul didactic primar din acest județ. Prea bine cunoaștem importanța bisericii în Stat, aceasta colaboratoare a noastră în atingerea acestui ideal: **moralizarea și culturalizarea țărânului român**; dar mai ales importanța ei în acest oraș, unde — până în timpurile recente — nici rugăciuni nu se înălțau spre cer în limba noastră românească. Dorim deci, să avem și noi, corpul didactic, partea cuvenită la ridicarea acestui Sion, care are să fie o podoabă de arhitectură în stil românesc, în cea mai mare parte, și o vestitoare pentru vecie a stăpânirii noastre pe aceste plaiuri. Și poate nici când nu era moment mai potrivit, decât acuma, când se găsește în acest mare împas, de a nu se putea înzestra cu esența ei, semnul ei distinctiv: clopotele. Vrem deci să-i sărim în ajutor, cumpărând noi clopotul cel mare. Acest fapt să se eternizeze prin inscripția de pe el cu obligațiunea — din partea bisericii — că acest clopot, pe lângă chemarea continuă la rugăciuni de slavă lui Dzeu și cântecul permanent al împlinirii idealului național va vesti, de câteori va fi cazul, încetarea din viață a membrilor contribuenți ai corpului didactic, ori unde s'ar întâmpla, până ce, rând pe rând,*

se vor stânga toate făcliile modeste, cari au încălzit și luminat sufletul unui neam în timpuri de jertfe și prefaceri, lăsând posterității păstrarea și sporirea patrimoniului național întemeiat pe credință, virtute și lumină“.

Așa vorbea atunci cu multă credință, entuziasm și hotărîre, izvorite dintr'un sentiment național intergru, revizorul școlar al Sălajului. Când în Nr. 2 din acest an al revistei „Școala Noastră“ am citit „Glasul dăscălimii Sălăjene“ scris, în scopul de mai sus, de dl revizor Mărgineanu, cu atâta suflet și credință, am constatat cu multă bucurie, că celea discutate de noi atunci și deci promisiunea făcută, n'au rămas la masa albă — cum se întâmplă adeseori cu atâtea idei bune — ci i se dă curs.

Nu mă îndoiesc nici un moment, că „Glasul dăscălimii Sălăjene“ va lua ființă prin contribuțiile cari vor urma din partea acelora, cari știu ce înseamnă a munci și jertfi pentru o idee devenind nu odată mucenicii idealului urmărit, precum și în a aprecia importanța celor două mari instituții: **biserica și școala**.

Da! Acest clopot are să fie clopotul dăscălimii Sălăjene. „Glasul“ acestei dăscălimii. El va vesti totdeauna, cu dangătu-i de jale, durerea dăscălimii și a tuturor iubitorilor de școală, pentru pierderea cutărui contribuent, oriunde s'ar găsi. Iar în noul lăcaș se vor înălța zilnic rugăciuni spre tronul Dzeirii pentru binefăcătorii acestui așezământ. Tot atunci „Cartea de Aur“ va fi mărturie pentru totdeauna a spiritului de înțelegere, și de jertfă dovedit de corpul didactic Sălăjan, față de o instituție de prima importanță în momentul cel mai critic al ei.

Să dea Domnul, ca să vedem realizată această idee cât mai curând și tot atunci sunetul de jale, ce ar fi se vestească câte o pierdere dureroasă, să întârzie cât mai mult.

Asociindu-mă și eu — în numele bisericii — glasului de chemare al șefului Dvstre, din acest județ, on. corp didactic primar, iau angajamentul pentru îndeplinirea, din partea bisericii, a celor mai sus expuse, rugându-Vă să primiți celea mai calde mulțumiri anticipate.

Zălau, la 28 Februarie 1934.

Aurel Ghilea

protopop.

ȘTEFAN CICIO POP

Anul 1934 începe prin a răpi unele din cele mai proeminente și valoroase personalități, de cari în vremuri grele s'a servit țara și neamul în decursul vieții sale istorice.

Mai întâiu a murit fostul prim ministru I. G. Duca, fiind jertfa atentatului mișelesc și nerecunoscător al zilei de 29 Dec. în momentul când era în serviciul națiunei. După I. G. Duca moartea ne răpește pe bătrânul memorandist T. Mișali dela Cluj, care va rămânea o figură eroică istorică, pentru luptele sale de dezrobire ale Ardealului românesc. Nu peste mult îi urmează Dr. Cantacuzino, omul de laborator, care a căutat să se pună cu întreaga Sa ființă în serviciul, nu numai al națiunei, ci al omenirii întregi, prin descoperirile și lucrările sale în care trata subtile probleme de medicină, primind numirea de «Pustnic al științei». Dispare și Vasile Goldiș, măreața figură a generației unirii, care a redactat actul ce a pecetluit la Alba-Iulia unitatea indestructibilă a Românilor ardeleni cu cei din Vechiul Regat, fiind totodată și unul din valoroșii reprezentanți ai vieții noastre culturale, desfășurată în cadrele, «Astrei», al cărei președinte era. Al cincele mare dispărut a fost «Uncheașul Unirii», Baciul Ștefan Cicio Pop, a cărui viață rodnică în fapte mari, învățătorimea Sălăjană prin condeiful subsemnatului, ne ținem de o sfântă datorie, a o eterniza pentru posteritate, în analele revistei noastre profesionale.

Ștefan C. Pop s'a născut în comuna «Șigău» (Someș) la 1 Aprilie 1865, deci el moare în vârsta de 69 ani. Studiile primare și secundare le-a făcut la Gherla și Sibiu, iar cele universitare, la Budapesta și Viena, unde a și luat doctoratul în drept. În viața profesională de avocat, este înscris în baroul de Arad, ocupându-se mai mult de afaceri criminaliste. O mare înclinație avea pentru politică, dela care aștepta eliberarea Românilor ardeleni, de sub stăpânirea pătimasă a regimului ungar.

La 1894 susține în numele partidului național român la conf. uniunii interparlamentare din Haga, interesele Românilor, ridicându-se împotriva asupririlor ungurești, obținând un mare succes în favoarea elementului românesc din Ardeal.

În 1905 în urma tuturor atrocităților maghiare, este ales ca deputat de Șiria în repetate rânduri, în care calitate în parlamentul dela Budapesta, este un dârz și energic luptător, nu numai al apărării intereselor românești, ci și al celorlalte minorități, de sub regimul maghiar.

Șt. C. Pop și-a jucat rolul cel mai mare în luptele naționale ale românilor din Ardeal, din epoca unirii.

În preajma revoluției din 1918, în urma unor proclamații către Români ardeleni, vine dela Budapesta în Ardeal, în momentul izbucnirii revoluției, cerând eliberarea alor 33 ofițeri Români, ce erau închiși în închisorile Aradului, cu cari în urma unui jurământ luat de dânsul în propria sa casă, înființează cartierul gărzilor naționale, care în urma unei proclamații, a luat asupra sa, apărarea comunelor cu populație românească, dându-le sub comanda maiorului Vlad și a căpitanului Rimbaș.

În 12 Nov. 1918 ca președinte al consiliului național, dă o somație guvernului maghiar, dela care cere predarea puterii asupra ținuturilor românești. Guvernul revoluționar al contelui Károlyi trimite la Arad pe ministrul minorităților Oszkár Jaszi, care în urma tratatelor duse cu conziliul dirigent dela Sibiu, propune autonomia Ardealului după sistem Elvețian. Răspunsul la această propunere a fost dat de dl Iuliu Maniu prin un singur cuvânt: *nu*. Tot în acest timp a venit și știrea arderii pe rug al celor 40 Români din Beliș, din ordinul lui Urmanczi, cece a îndârjit și mai mult pe Români; dând faimoasa proclamație către popoarele lumii, în care au arătat că Români ardeleni nu mai pot îndura asupririle ungurești și că s'au hotărât să-și scuture jugul.

După aceasta Șt. C. Pop convocă marea adunare dela Alba-Iulia din 1 Dec. pe care a deschis-o în calitate sa de președinte, în care arată sfârșitul războiului, declarând deslipirea Ardealului de către Ungaria și alipirea sa la țara mamă. În aceasta adunare este ales ca președinte al consiliului național Gheorghe Pop de Băsești, alegându-se totodată și Consiliul Dirigent, în care dânsul a fost numit ministru de război. În noaptea de 1 Dec. 1918 ca drept răspuns la hotărârile

acestei adunări, bandele de țănoși unguri, au tras focuri de arme în casa sa, pentru a-l răpune, nimerind prin fereastra camerei în care dormea fiul său Alexandru. Orgiile după aceasta se țin lanț pe capul Românilor, ceace-i silește pe fruntașii Români a adresa plângeri guvernelor streine, cari au trimis pentru verificarea situației la fața locului pe generalul Berthelot, care este primit în gara Aradului de D-na Șt. C. Pop. După aceasta Ungurii sunt împrăștiți și unirea se face.

După unire Șt. C. Pop face parte din guvernele I. I. C. Brătianu, general Văitoianu și Vaida Voivod (1919—20). ca ministru de justiție, deținând și interimatul președinției de consiliu Face parte din toate legislațiile, cu excepția cele dela 1926—27. În timpul din urmă al celor două guvernări ale partidului național țărănesc, a fost președintele Adunării Deputaților, prezidând memorabila ședință a parlamentului din 8 Iunie 1928, care a întărit prin votul său actul splendid al Restaurației, când cu graiul sugrumat de emoție și cu privirile umezite de lacrimi, rostește urarea de glorioasă și rodnică Domnie Regelui Carol II-lea, evocând în fața regală, imaginea eternei frății a generațiilor.

Pentru meritele Sale a fost decorat cu cele mai înalte ordine române și streine: «Coroana României», «Steaua României», «Ferdinand I.» etc. toate în gradul de mare cruce.

Viața lui Ștefan C. Pop se poate rezuma la o veșnică luptă și frământare, în care dincolo de interesele sale personale, se jertfește pentru interesele națiunii românești, pentru apărarea căroră, ștreangul de multeori era aproape de dânsul și de a cărui frică nu a voit să știe.

Ca drept recompensă pentru serviciile pe cari le-a făcut neamului românesc, Dumnezeu i-a dat tărnia și viață lungă, în care a putut să-și vadă roadele luptele sale înconjurată de marile evenimente petrecute în decursul vieții sale. Deci desigur, «Baciul» moare împăcat și mulțumit de munca ce a prestat-o în ogorul națiunii, pentru care neamul și Patria îi va rămânea veșnic recunoscător.

Fie ca osemintele acestui mare luptător să-și aibă odihna veșnică în pământ românesc, iar memoria sa, să rămână deapururi în mijlocul națiunii, pentru binele și fericirea căruia, și-a închinat întreaga sa viață.

Sânmiclăuș, la 2 Martie 1934.

Sabău Alexandru.

INSEMNĂTATEA JOCURILOR în școlile de copii mici

Cea mai bună pregătire pentru viață, e o copilărie fericită. «Veniți să trăim pentru copiii noștri», a zis Froebel. Viitorul binefăcător al copiilor, maestrul fericirii lor, n'a cunoscut dulceața unei copilării fericite, cel care mai târziu a atribuit jocului o importanță capitală, n'a gustat jocul în copilăria lui.

Duosul prieten al copiilor, văzând o femeie cu un copil mic, el se așeza lângă leagăn tăcut și gânditor: el observa îndelung mica creatură, urmărindu-i mișcările, apoi jocurile, primele acțiuni.

Cu drag își amintea că în jurul leagănelor s'a născut cel dintâiu gând al său despre cea mai de seamă operă a lui. Froebel concepu ideea să înființeze institute speciale pentru educația micilor copilași.

Dar ce nume să le dea? Pe când se muncia cu gândul să găsească o numire cât mai potrivită, plimbându-se împreună cu prietenii și colaboratorii lui, deodată se oprește ca ținut locului; ochii săi capătară o strălucire neobișnuită și el aruncă în cele patru părți ale cerului acest strigăt răsunător, pe care-l repeta ecoul munților: «Eureka! Am găsit! Kindergarten — grădina de copii — va fi numele școlii noi!»

Froebel a asociat întotdeauna copiii și florile, confundându-i în imaginația și inima lui. — Ziceel: «Intr'o zi, când m'am plimbat pe câmp, mare-mi fu plăcerea văzând într'o grădină niște crini înfloriți. Și notaiu această întâmplare, căci în grădină, unde crinii îmi fermecaseră vederea, un copil de trei ani mă urma și părea a fi legat de mine cu o deosebită prietenie. . .»

Prin expresia «grădină de copii» își exprimă dorința, că elevii trebuiesc îngrijiți, înconjurați de o atenție neobosită, — cultivați ca florile plâpânde și delicate.

Grădinile de copii pot fi numite «școli de mișcare». Mijlocul natural pentru atingerea scopului acestor grădini de copii, e jocul. Jocul e o caracteristică a oricărei vieți normale, el e o manifestare a trebuinței firești a copilului.

«Să nu considerăm jocul ca un lucru nesperios, zice Froebel, ci ca o activitate de o profundă semnificare. Jocurile copilăriei sunt bobocii victei întregi a omului, căci acesta, cu toată dezvoltarea lui, descoperă în joc dispozițiunile cele mai intime ale ființei sale. Toată viața omului izvoarește din această epocă a existenței și dacă această viață e senină sau tristă, liniștită sau agitată, fecundă, sau sterilă, dacă aduce pacea sau războiul, aceasta depinde de îngrijirile mai mult sau mai puțin judicioase date începutului ființei.»

Dacă observăm copiii la joc, vedem cu câtă seriozitate se joacă, observând toate regulile lui, neadmițând nici o abatere. Problema jocului a stârnit mare interes în lumea filozofilor și psihologilor, dovadă multele teorii asupra lui.

De ce jocul este o preocupare atât de plăcută pentru copil? Pentru ce se joacă el? «Să fie o simplă creație jocul lui? Să fie cauzat de prisosul lui de energie care trebuie consumată? Să fie datorit eredității și atavismului?»

Sunt teorii care susțin aceste trei puncte de vedere, care însă au căzut în fața teoriei lui Karl Groos, după care «jocul este un exercițiu pregătitor pentru viața adultă, la care îl împing pe copil instinctele lui de conservare».

Cu cât urci scara animalelor mai superioare, în fruntea cărora e omul, cu atât ele s'au născut mai puțin înarmate pentru viață: Copilul uman se naște dezarmat, pentru a învăța să se înarmeze el singur.

Aceasta n'o poate învăța numai prin educația ce se exercită din afară, ci din propria inițiativă va complecta tânăra ființă zestrea moștenită, prin experiență și exercițiu. Cel mai însemnat mijloc prin care se îndeplinește aceasta e — după Groos — «jocul». El oferă cele mai multe și mai rodnice prilejuri de autoeducație.

Groos a observat că fiecare animal are în copilăria lui jocuri tipice, care sunt imitarea preocupărilor serioase din viața adultă: pisicile mici se joacă de-a prinsul șoarecilor, etc. De aici teoria lui Karl Groos «copilul nu se joacă pentru că e copil, ci are o copilărie pentru că trebuie să se joace» și prin aceasta să se pregătească la viața de adult, perfecționându-și diferite puteri fizice și sufletești, pe care natura le-a sădit în el în stare mai puternică.

Jocurile au o valoare educativă neprețuită. Firește, copilul nu e conștient că jucându-se, se educă. Dar tocmai de aceea se educă bine prin joc, că nu simte că se educă.

Se spune de unii că jocul și celelalte ocupații artistice, sunt într'adevăr numai un «joc» și deci nu pot constitui o activitate serioasă. Această părere nu-i potrivită, căci copiii își cheltuesc energia până la epuizare jucându-se și tot nu renunță la el. Pentru copii, jocul e o muncă foarte intensivă, foarte serioasă, ei nu se joacă cu jocul lor, cum facem noi, nu mai simțim ca ei.

Jocul se pare cu totul opus muncii, pentrucă el procură plăcere și veselie, pe când munca cere eforturi neplăcute. Când însă o muncă ne place, când scopul ei se potrivește gusturilor noastre, spunem că e ca un joc. Munca este forma cea mai superioară a jocului, iar jocul este și rămâne partea cea mai importantă în muncă, pentru toată viața.

Motivul jocului e mai adânc și mai serios decât oricare altul în muncă, mai adânc chiar decât motivul foamei: dovedă copiii care se joacă timp îndelungat, uitând că li-e foame, ba chemându-i să mănânce, refuză să primească.

Se întreabă unii de însemnătatea morală a jocurilor. Jocul nu duce prin excesele lui la neseriozitate, la luarea în ușor a vieții? Nu cumva copiii, încercați de vreme de suferințe și cari n'au avut parte de joc în copilărie, nu cumva și-au oțelit mai bine caracterul?

Domnii Nisipeanu și Geantă răspund foarte convingător acestor întrebări:

«Nota esențială din constituția conținutului noțiunii «caracter», e bunătatea, altruismul, iubirea dezinteresată. Nu ri-goarea principiilor amare, nu moralitatea severă amară, face caracterul moral. Caracter moral adevărat, are cel ce-și simte sufletul mișcat, înduișat în fața fiecărei ființe suferinde, care e plin de simpatie activă către orice semen. Dacă sentimentele aceste de duioșie, milă, simpatie sunt generatoare de acțiuni altruiste și ele mai degrabă constituiesc caracterul moral, — atunci e sigur că izvorul lor cel mai imediat, e jocul și arta».

Fiind convinse de scopul și însemnătatea jocului în general, noi care avem menirea de a face cât mai plăcută și mai frumoasă viața micuților, cel puțin cât timp stau sub ocro-

tirea noastră 2-3 ani cu 5-6 ore pe zi, să ne silim a îmbrăca toată activitatea ce o desfășurăm cu copiii, în mantaua jocului, pe cât posibil.

Oricare ar fi origina jocurilor, ele au o valoare educativă neprețuită atât din punct de vedere fizic, cât și intelectual și moral. Din punct de vedere fizic: la jocuri iau parte toți mușchii voluntari ai organismului, timp îndelungat, căci jocul fiind plăcut, se prelungește mult timp. Însăși plăcerea ce o produce jocul, e un întăritor excelent pentru corp, dar și pentru suflet.

Prin strigătele pe care le scoate copilul în timpul jocului și care nu trebuiesc înăbușite, — căci jocurile pierd din efectul lor întăritor fiind lipsite de entuziasm și plăcerea produsă de aceste strigăte, — plămâni se îmbibă cu aer curat și se dezvoltă.

Din punct de vedere intelectual: jocurile pun în acțiune simțurile și le dezvoltă, ațâță curiozitatea, spiritul de observație, dezvoltă inteligența, voința, produce emoții, etc.

Jocurile senzoriale, care după clasificarea lui Groos și Claparède, fac parte din jocurile funcțiilor generale, împreună cu cele motoare și psihice, fac pe copil să guste cu deosebită placere senzații de gust, tact, auz, văz și miros. Culorile vii și strălucitoare, obiecte ce sclipesc, șgomote ușoare, pipăirea obiectelor netede și moi, îi fac să repete jocul de nenumărate ori. Prin aceste jocuri copilul adună o comoară de intuiții, reprezentări, în mod neintenționat, dar pe care mai târziu o să le folosească intenționat.

Pentru exercitarea simțurilor cunoaștem și noi mai multe jocuri, ca: «Baba oarbă», «Unde ești Chimița», ghicitul după voce, după sunet și altele.

În școala dnei Dr. Maria Montessori, între multele exerciții și jocuri, e unul interesant: «Jocul orbului», pe care l-am făcut și eu cu copiii, repetându-l ei de multe ori, cu foarte mare plăcere.

Acest joc e pentru educația simțului stereognostic, care da copilului cunoașterea formei prin senzațiile de tact, împreună cu cele musculare.

Primul material întrebuițat au fost cuburile și cărămizjoarele froebeliene. Se atrage atenția copilului asupra acestor obiecte, făcându-l să le pipăie și insistând asupra diferențelor.

Apoi cerem copiilor să pună cuburile la dreapta și cărămi-joarele la stânga. Aproape toți copiii reușesc imediat să facă acest exercițiu. Cerem după aceea să-l facă cu ochii închiși și numai decât, după câteva exerciții nu mai fac nici o greșală. Cuburile și prismele fiind în număr de 24, atenția rămâne astfel fixată mai multă vreme asupra lor și a diferenței dintre ele. Jocul se face în mijlocul celorlalți copii, gata să râdă de greșelile celui cu ochii legați și apoi e la mijloc și ambiția de «a ghici», deci încă un interes.

În materialul Montessori este un dulăpior, foarte draguț de carton, cu cutioare în care sunt bucăți în formă dreptunghiulară, din tot felul de stofe: catifea, mătase, ațică, bumbac, etc. Le cercetăm cu copiii, dându-le numele lor și adăugând și observațiile asupra calității la pipăit: gros, subțire, păros, moale, lucios, etc. Apoi chemăm un copil și-l punem la o masă cu alți copii, așa ca fiecare să-l vadă; îi legăm ochii și-i dăm petecele de stofă unul câte unul.

El le pipăie, le cercă cu mâna în tot felul și le judecă: catifea, pânză subțire, pânză moale, pânză aspră, etc. Exercițiul provoacă interes la fiecare dintre copii. Greșelile provoacă mare veselie. Iar când se dă o bucată de stofă pe care copiii n'au experimentat-o, toți vibrează în așteptarea răspunsului.

Apoi tabletele pentru simțul baric, se dau tot astfel unui copil legat la ochi și i se cere să pună pe cele mai ușoare la stânga și pe cele mai grele la dreapta. Copiii le cunosc deja greutatea după culoare, dar cel legat la ochi nu o vede. Cei-lalți așteaptă plini de emoție, de pildă, când copilul legat la ochi cântărește două tablete de aceeaș culoare, le trece dintr'o mână într'alta, până când le pune pe amândouă în aceeaș parte; toți se bucură când jocul e făcut fără greșală și când li se pare că cel legat la ochi «le vede cu mâinile».

(Va urma.)

Emilia Trușășiu.

CERCETĂȘIA ȘI ȘCOALA PRIMARĂ

Sunt încă sub impresia celor trei zile de consfătuire ținută la București cu comandantul unităților de cercetăși din întreagă țară.

Din discuțiile și mai ales din conferințele ținute în cele trei zile m'am putut convinge de însemnătatea ce o are aceasta instituție în viața satelor și orașelor noastre, dacă ea ar fi apreciată după merit din partea tuturilor.

Cercetășia așa după cum o contemplez eu este una dintre cele mai de seamă instituții de educație românească dela noi din țară.

Cercetășia este mijlocul cel mai acomodat pentru întărirea voinței, un minunat prilej de îndemnuri spre muncă și sacrificiu a tineretului nostru atât dela sate cât și dela orașe, ea este și purtătoarea de dragoste față de neam, lege, Țară și Rege.

Nici odată n'ar trebui să ne pătrundem mai mult de însemnătatea acestei instituții decât chiar astăzi când o parte a tineretului nostru, lipsit de dragostea adevărată și de disciplină care ne-a susținut veacuri dearândul s'a abutut de pe calea adevărului, apucând pe panta ce duce la distrugere și peire.

Astăzi când societatea se sbate într'o nemai pomenită criză morală, când demagogia primează iar demnitatea și prestigiul sunt puse pe planul al doilea, când zilnic se comit ucideri, sinucideri, furturi, atacuri la drumul mare, delapidări și alte crime, nu mai poate fi vorba de o viață normală ci de o decadentă morală a societății de azi.

Școalei îi revine rolul important de a îndrepta, de a crește și educa, de a desvolta în sufletele celor ce o cercetează, conștiința morală, dând neamului și societății generații de oameni buni, morali și virtuoși.

Școala este așezată în mijlocul satului ca să supravegheze, se împrăștie lumină asupra tuturilor, ea trebuie să fie sufletul care susține viața unui sat. Nimic fără școală și învățător, întreagă viață culturală, națională și morală să fie concentrată în jurul școalei. Învățătorul să fie inițiatorul, ani-

matorul și susținătorul tuturor lucrurilor folositoare. Pentru atingerea scopului, școala se folosește de toate mijloacele ce stau la dispoziție.

Dacă luăm în considerație scopul sublim urmărit prin cercetășie vom afla că ea este un mijloc cât se poate de practic pentru a putea pune în aplicare aproape tot ceace se învață în școală. Cercetășii vor fi atâtea exemple vii în fața publicului. Prin purtarea, dragostea, altruismul și activitatea lor, vor trezi și în sufletele celor ce-i înconjură sentimentul iubirei și al abnegației, etc.

Art. 3 din legea cercetășului, ne arată cât se poate de clar scopul cercetășiei: «Asociația are de scop ca, potrivit principiilor de educație a lui Baden-Povvel, să desvoalte în toți tinerii însușiri individuale ca: vigoare, îndemănare fizică, inițiativă, curaj, demnitate și onoare precum și însușiri sociale și umanitare ca solidaritate, patriotism și altruism».

În chipul acesta, Cercetășia e o școală de energie fizică și morală, o școală de hotăriri și fapte, închinată țării și poporului, omenirei întregi.

În urma acestor considerațiuni cercetășia n'ar trebui să lipsească de pe lângă nici o școală. Și'n cel mai mic cătun să fie organizată cel puțin o echipă ori o patrulă de cercetăși.

Cercetășia fiind în strânsă legătură cu școala vom activa împreună. Ei vor da concursul nu numai cu ocazia diferitelor festivaluri și manifestații naționale, ci vor căuta a-și îndeplini legământul depus, făcând în fiecare zi o faptă bună și atunci când vor aduna fonduri pentru elevii lipsiți și când vor merge din casă în casă pentru a îndemna părinții să-și trimită copiii la școală, contribuind astfel la îmbunătățirea frecvenței școlare. Ei vor fi și promotorii educației fizice din comună. Și câte nu s'ar mai putea face cu acești copii ai naturii, cercetășii?

Jibou, la 14 Februarie 1934.

Dumitru Ilea

dir. școlar.

INVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

(CÂTEVA ÎNSEMNĂRI)

Problema educației și a învățământului primar este considerată în statele pretinse civilizate ca o datorie categorică, de care depinde în mare parte existența și vitalitatea unui popor. Invățământul odinioară privilegiat și monopolizat este astăzi o obligațiune pentru societățile organizate, proclamându-se gratuitatea și obligativitatea învățământului primar.

România, care a avut parte de un trecut eroic, dar care a oprit-o de a se desvolta ca alte state mai ridicate cultural, este astăzi așezată, de altfel cu puțină exagerare, alături de statele mai înapoiate din orientul Europei. Poporul român, adânc conservativ, nu este ostil ideii de a învăța și a se educa. Necesitatea de a se educa și a învăța apar printr'o evoluție lentă și pașnică, transformându-se într'o necesitate.

Conștiințele luminate ale maselor au datoria de a o trezi și desvolta. Pentru poporul român, școala a avut un mare rol, la încheierea unitară a statului. Astăzi ca și mâine trebuie să desvoalte mai departe conștiința națională și să ușureze vieța prin lumină care trebuie să o răspândească asupra ignoranței și a întunerecului.

Nu trebuie să ne îngrozim de sacrificiile care le cere învățământul primar, învățământul fundamental al statului, învățământul poporului. Țara noastră este o țară de plugari, o țară agricolă, cu o mică industrie dar cu mari posibilități și de funcționari. Atunci când poporul va fi ridicat țara noastră își asigură o vitalitate mai puternică și un trai nemuritor.

Statele Europei își fac o faimă din modul cum se preocupă de învățământul primar și de ridicarea culturală a maselor. Pentru reușită se cere vederi largi, muncă și sacrificiu.

Invățământul primar să dea cunoștințele necesare și elementare, potrivit mediului și ocupațiunii oamenilor, să nu fie un învățământ steril care să urmărească — absolvirea a șapte clase primare, trecând prin toate prevederile programei analitice, care de altfel nu s'ar putea face decât în mod superficial...

Agricultorul trebuie inițiat în arta plugăriei, meseriilor; orășanul în genuri de ocupație potrivite; iar valorile intelec-

tuale trebuie ajutate pentru a deveni forțe intelectuale și creia-toare, pe care statul are datoria de a-i ajuta spre binele său. Ideia că dacă înveți trebuie să fii funcționar trebuie înăbușită. Poporul, adânc observator și cu un spirit de critică desvoltat, a prins aceste tendințe în expresia — Românul se naște bur-sier, trăiește funcționar și moare pensionar.

Învățătorul trebuie să aibă temeinice cunoștințe teoretice și practice — de viață și felul de ocupație a poporului...

Se neglijează mult în unele școli normale lucrul manual, muzica — învățământul agricol, din care cauză sunt mulți în-vățători puțini inițiați în aceste direcții.

Un ordin al organelor superioare nu-i suficient pentru a face ca un învățător să fie bun apicultor, ori un grădinar pri-ceput, un meșter în arta de a altoi, ori a creia o expoziție de lucru manual...

Vina nu-i numai a învățătorului...

Învățământul primar mai suferă și din cauza stărei ma-teriale a poporului cum și din cauza stărei sanitare și a me-diului în care trăiește.

Politicianismul de multe ori încurajează starea de delăsare, prin promisiuni și declarații dezastroase pentru școală și în-vățător.

Învățătorul trebuie să lupte și el pentru a nu se mai uza de procedee de acest fel, uzate de unii inconștienți, care ar vrea să fie în urmă reprezentanții poporului.

Politica învățătorului să fie animată de ridicarea cultu-rală și materială a țării.

Trebuie să lupte pentru moralizarea vieții publice, pentru iubirea de țară, pe care trebuie să o cunoaștem, ca s'o putem iubi, ca cetățeni conștienți.

Avem pilde vii la înaintașii noștri. Să nu se interpreteze democratismul ca slăbirea ideii de ordine, acum când omen-rea se zbate în căutarea unor noi forme de conducere, economică.

Învățământul primar alături de celelalte funcțiuni și ser-vicii de stat, printr'o acțiune și o colaborare armonioasă va consolida și chiar creia temelia statelor. Se impune deci pro-tejarea lui, întărirea lui cum și a învățătorului care are de deslășurat o activitate atât de multiplă și dela care se cere atâtea...

Moiad, 15 Februarie 1934.

Constantin I. Floares
licențiat în drept - inv.

ORGANIZAREA MUZEELOR ȘCOLARE

(Continuare)

Inițierea unui muzeu școlar nu este o problemă costisitoare. Un învățător activ și conștios, va izbuti în curând, amăsurat împrejurărilor să înființeze un muzeu școlar potrivit.

Conform indicațiilor date de dl I. C. Petrescu în «Școala Activă» un muzeu poate fi împărțit astfel:

a) Istorie: tablouri istorice, arme, vase, monede, îmbrăcăminte veche, inscripții, portul național al regiunii; etc.

b) Geografie: hărți, globul pământesc, schițe, planuri, peisaje, reliefuri, etc.

c) Religie: chipuri, tablouri religioase, statuete, etc.

d) Șt. Naturale: exemplare caracteristice din flora și fauna țării (dacă e posibil), neapărat din cele tipice ale regiunii, minereuri, roce, etc.

e) Fizică: Termometru, Barometru, Pluviometru, eprubete, balantă, lentile, măsurii, greutate, busolă, etc.

f) Aritmetică: Centimetru, litru și componenții, metrul, corpuri geometrice (cu volum), etc.

g) Desemn și Caligrafie: colecții de desene și de caete de caligrafie a celor mai talentați elevi din fiecare an, reținute după expoziția dela sfârșitul anului, modele de desen și caligrafie, picturi, gravuri, sculpturi (pentru desen), etc.

h) Lucru manual: modelaj în lemn și gips, diferite obiecte din lemn, (modele lucrate de elevi), împletituri, coșuri, diferite modele și lucruri confecționate din hârtie, plachete, etc.

i) Diferite instrumente muzicale, de lucru, măiestrie, etc. Toate aceste obiecte intuitive nu vor întârzia să contribuie în permanență și treptat la deșteptarea și formarea simțului estetic, artistic, practic și mai ales deșteptarea conștiinței naționale a elevilor. Se va desvolta simțul lui pentru artă și literatură. Va înțelege mai ușor unele întocmiri și așezăminte sociale, unele fapte, legi și va câștiga pe încetul o cunoaștere clară și potrivită a rosturilor de viață, a raporturilor sociale, a produselor industriale și economice, apreciind real valoarea lor.

Inițierea unui muzeu școlar pe lângă fiecare școală primară, este de mare și arzătoare trebuință a învățământului.

Aceasta neapărată cerință a vremii nu mai poate suferi amânarea.

Un muzeu școlar, însemnează o lumină mai mult, un nou prilej de ridicare și înălțare. Pentru satul românesc, care i-a pătruns rostul adevărat, o podoabă aleasă pentru dascălul care l-a înfiripat o cinste și o mulțumire sufletească, iar pentru copiii de școală o rază de mântuire din întunecul nepuinței, o nădejde de deșteptare spre zile mai bune.

Elena Iepure.

Situația învățământului primar în Sălaj

— Spicuri din raportul general —

(Continuare)

De acea în profunda mea îngrijorare ce mă preocupă de soarta școlii naționale din județ, în fața tristei realități și bazat pe experiențele celor 14 ani de administrație școlară și control în acest județ, pentru o remediere și reînviore care mai grabnică a învățământului primar îmi permit a face următoarele propuneri:

a) Controlul și îndrumarea învățământului.

1. Față de numărul membrilor corpului didactic și îndrumarea județului, actualul personal de control și administrație este insuficient, căci numai hârtiile ce trebuie rezolvate anual la revizorat și comitetul școlar județean (cu un total de persoane de 4 înși) trece peste 10.000, deși înregistrarea hârtiilor se simplifică mult prin cumularea unei chestiuni de acelaș fel, dela toate școlile la un singur număr. În acelaș timp Prefectura județului, de exemplu, cu un plus de 50% hârtii adică circa 20.000 are 40 funcționari. Aceasta situație este deadreptul o anomalie, cerându-i-se personalului dela revizorat școlar un efort de muncă imposibil. Ce să mai zic de audiențele zilnice, desfășurate ocupând o persoană numai cu informațiunile solicitate. Evident că o singură persoană care are răspunderea unei administrații atât de vastă nu poate face și control sistematic. Fără control stăm în pragul anarhizării școlare.

2. Personalul cancelariei trebuie sporit necondiționat cu funcționari administrativi de carieră, complectându-se minimum la 6, în afară de cel a Comitetului școlar județean, iar personalul de control cu cel puțin 4 subrevizori. Dacă bugetul statului nu permite pentru moment acest spor, subrevizorii să se recruteze dintre cei mai distinși învățători dela școlile cu mai multe puteri primindu-și salariile dela catedră, care vor

rămâne necompletate, iar elevii lor să se repartizeze colegilor dela școlăele respective. În cheltuelile de deplasare să se plătească exclusiv numai cheltuelile de transport. Statul are latitudinea să facă economii bugetare în alte părți, fără a risca primejduirea învățământului prin menținerea situației de astăzi.

3. Revizoratul școlar județean prin natura împrejurărilor fiind prima și cea mai importantă instituție în organismul învățământului trebuie să aibă autoritatea convenită atât în fața învățătorilor, cât și a societății.

Legea din 1931 privitoare la modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea și funcționarea Ministerului Instrucțiunii Publice și al Cultelor, trebuie abrogată de urgență, aplicându-se întru toate legea din 1 Iulie 1930, fiind mai potrivită pentru recrutarea personalului de control din învățământul primar și servind în mod mai eficace intereselor învățământului.

Personalul de control să i se asigure stabilitatea și continuitatea. Nimeni să nu poată ocupa un post mai înalt în control și administrație școlară, începând de jos în sus și după un stagiu stabilit pentru fiecare treaptă.

b) Localurile de școală și întreținerea lor.

1. Să se continue necondiționat campania de construcții școlare întrerupt acum 3 ani, căci nu e nici o piedecă, decât indolența și indiferentismul, dacă statul nu se găsește, pentru moment, în situația de a soluționa aceasta problemă, cel puțin să nu se pună stavilă inițiativei particulare, cum s'a făcut în cazul cu sistarea contribuției de 5 Lei după un jugh. de pământ. O sumă bagatelă care nici între împrejurările actuale n'ar constitui vre-o încordare din partea nimănui, căci fiecare proprietar de pământ poate și trebuie să aducă o jertfă anuală minimă, echivalentă cu prețul a 4-5 ouă de jugh. pentru cultura națională. În schimb în 3-8 ani s'ar putea clădi toate localurile de școală necesare învățământului primar din județ.

2. Comitetele școlare să funcționeze și de fapt, efectiv, nu numai cu numele.

Fiecare membru să stea la datorie și să electrizeze prin interesul lui, toți locuitorii satului pentru școală, sau să se desființeze complet ca niște organizații netrebnice și inutile căci în actuala formație, mai mult strictă de cât folosesc cauzei școlare:

3. Contribuțiunile comunelor pentru întreținerea localurilor de școală să se încaseze deodată cu impozitele de către stat, de către organele fiscalului. Fondurile să se centralizeze la Administrația financiară de unde se vor ordona pe fiecare trimestru, de comitetul școlar județean, proporțional conform bugetelor școlare aprobate. Astfel școala ar li pusă la adăpostul grijelor materiale.

(Va urma)

MONOGRAFIA

Școlii primare de Stat din comuna Hurezul Mare, jud. Sălaj.

de Traian Cionfi
inv. dir.

— Urmează din No. 2. pag. 78 —

Anexa No. 2.

O R A R I U L

Orariul școlii greco-unite din Nanda pentru primul semestru al anului 1847	
Inainte de masă	După masă
Luni : Dela 8—9, rugăciuni și învățarea poruncilor ; dela 9—10, cunoașterea literelor cirilo-române	Dela 1—2, cântări bisericești. " 2—4, cunoașterea literelor ungurești
Marți : Dtto Aceleași	Aceleași
Miercuri : Aceleași	Aceleași
Joi : Dela 8—12. Instruirea fetelor și băieților în rugăciuni și lucrurile bisericești-relig.	Vacanță (liber)
Vineri : Ca și Luni	Ca și Luni
Sâmbătă : Dela 8—9, ca și Luni. Dela 9—11. Invățământ preoțesc-religios	1—2. Cântări bisericești La 3. Mergere la biserică
Duminică : 8—9. Cântări religioase, La 9, participare la biserică	La 3. Participare la biserică

Pentru conformitate : Traian Cionfi inv. dir.

CONSPECTU SUMARIU

a statului scoleloru Romane, in V. Arhi-Diaconatul Sur-codreanu, din Districtul militarul al Oradei

Nr. curg.	Numele parochiei	<p>Are casa de scola impreunata cu que cantoralu seu deschilinita, din que materiale? Si in que statu</p>		Dotația invetiatorului					<p>Nrulu sufleteloru in parochia</p>		Observaciuni
				In pamenturi	In bani	In biru	In stola	In lucru			
	Nanda sêu Hurezu Nântû	<p>Casa scolei este odata din dreptu a casei cantorale, gardu lipitu, si este indjosita si intunecosa, s ar pôte zidi elta scola che aceasta odata ar serbi de camera cantorului</p>		<p>Invetiatorul n are dotația numă qua cantor are 17 cubule de malatu, si pamenturi da neusabila, stola mai nimica</p>					492 32 12		<p>Are scola 4 scaune scolare, 2 laviti, 1 scaunu pentru inveliator, 1 tabla cu picioru pentru aritmetica, o tabla silab. magiara, 1 cirila; ne-ar mai debui 1 germana, are abeced. ciril și mag. biblice, catech., aritm., reg. scol. pane la 75 fruste, si unu orariu micu, dar suntu cartile forte usuate, ar debui din tote quote 15 esemplare altele, si abecedare cirilo-romanesci 30 și carticele de rugac. noachiane vro 30 si de economie vro 12. de istoria naturala vro 12. geografii 12.</p>

P. conf.: Tr. Ciomli, inv. dir.

Signal in 11 Aug. c (alendarul) n (ou) 1850.

Mo se Sora Novacu
paroch

PAGINA FOLKLORULUI

Chiuituri obișnuite la nuntă din com. Bocuș-Română

Noi merem după mireasă,
Da de nu ne-or lăsa 'n casă,
Om face cum om puté
Și n'om vini fără ié.

Dă-mă maică după drag,
Nu locomi la iosag ¹⁾
Că iosagu-i trecător,
Cu urātu-s până mor.
Iosagu șede 'n poiată ²⁾
Urātu șede pă vatră
Și tot uscă pă obele,
Usca-s'ar și el cu ele.

La mireasă toate-s gata,
La mire amu fac vatra.
La mireasă toate-s poc,
La mire amu fac foc.

Bine-mi pare,
Că io is nănașe mare.
De-a fi ploaie,
Imi ieu dosoaie.
De-a fi tină ³⁾
Mă sufulule,
Bine-mi pare
Că mă duc.

Săraca mireasa noastă,
De tri zile n'o mâncat
Numa o stat și s'o uitat
Pe fereasta tinzii,
S'o temut că n'om vini.
S'o temut că ne-am întors
Cu mirele aist frumos.

Cerutu-o tăți din sat,
Tot p'aista l'o așteptat.
Cerutu-o tăți de-a rându,
Tăt l'aista i-o fost gându.

Dacă ieși din cununie,
Ieți gându dila fetie
Și țil pune la bărbat,
Nu-i da blidu nespălat,
Nici lingura di-su pat.

Cât mă nit roată pân casă,
Nu văd ochi ca la mireasă.
Ochișei și sprâncenei
Și plini de lacrimi în ei.

Țucu-o pă măicuța,
Că mi-o umplut lăduța
Tăt cu haine de bumbac
Și m'o dat după om drag,
De bumbac și de fitău
Și m'o dat după birău.

Ieți mireasă zua bună
Dila soare, dila lună,
Dila maică-ta cé bună,
Dila flori di lângă drum,
Dila tată-tău cel bun,
Dila flori di-ngă cărare,
Dila surorile tale.

Rămâi soacră supărată,
Fără ladă, fără fată,
Fără doi boi din poiată,
Fără perini și dricar,
Fără oi la păcurar.

Ieși afară soacră mare,
Nu eși cu lipideu,
Să trăești cu nora rău.
Ci ieși cu față de masă,
Să trăești cu nora 'n casă.

Eși afară soacră mică,
Ți-aducem o turturică.
Când a prinde a ciripi,
Nu știi pe unde eși.

1) vite. — 2) grajd. — 3) noroi.

Când a prinde a ciripa,
Ți-a fi strâmtă grădina.
Socăciță dela oale
Și-o făcut jebu la poale
Și-o furat carnea din oale.

Sparge-i-s'ar jebu i,
Rău ne-o putut celui.
Cine n'a juca mireasa,
La vară nu-i tae coasa.

Sabadășiu Florica.

Chiuituri dela joc din com. Aluniș

Am o mândră ca și-o cruce
Și la lucru n'o pociu duce,
Dimineța-i roua mare
Și se udă pe picioare.
Peste zi soarele-i cald,
Se pălește pe obraz.
Când îi colea la ujină,
O mușcă țânțari de mână.

Mândra mea caro mă teme,
M'ar pândi dar n'are vreme.
Ziua nu poate de lucru,
Noaptea i se cântă pruncu.

Am o mândră ca o straiță,
Joacă n' picioare su laiță
Și eu mare cât un nap,
Joc în picioare su pat.

Cum nu-i mândra mea cuminte
Că nu-i place a ținea vite,
Numai poale împăturate,
La păpuți călcăie 'nalte.

Frunză verde do cireși
Are mândra opt cămeși.
Trei sunt supte, patru sparte,
Una-abea se ține 'n spate.

De-i fata cât de micuță,
O ie 'n brațe și-o uțuță.

Peste-un an ești cu drăguță,
Peste doi cu nevăstuță.

Doamne bate pe mândra,
Cum bate vântu frunza
Și pe față și pe dos,
Până ce-o doboară jos.

De-ar fi mândra mea cuminte,
Dac' oi muri să mă cânte.

Da mândrele 'nebunesc,
Mă cântă și eu trăiesc,
Da mândrele-au 'nebunit,
Mă cântă și n'am murit.

Dela noi a treia casă
Este o fată și-o nevastă.
Eu mă duc în butul fetii
Și sărut gura nevestii.
Cu nevasta mă iubesc,
Pe fată o celuiesc.

Lasă-mă maică pe voaie,
Nu-mi lega pe cap nevoaie.
Las' să sed cu cine-mi place,
Cu hăda sălă nu-mi face.

De-ai fi lele Sâmbăta
Ruje ca Dumineca.
Dumineca ruje 'nalță,
Lunea fasole brumată.

S. GH.

PAGINA COOPERĂȚIEI ȘCOLARE.**Din activitatea cooperativei școlare „Progresul”
din Biușa**

Cooperativa școlară »Progresul« din comuna Biușa, înființată la începutul anului școlar 1932—33, cu un număr de 64 membrii elevi ai școlii primare și un capital vărsat de 644 Lei, a putut realiza următoarele:

a) A înființat un fond de ajutor pentru elevii săraci, care la începutul anului școlar curent era de Lei 392.50. Din acest fond, la începutul anului școlar curent, s'au ajutat cu cărți și rechizite 5 elevi săraci în sumă de Lei 230, iar cu ocaziunea aranjării pomului de Crăciun cooperativa a participat la ajutoarea copiilor săraci cu broșuri și caete, în valoare de Lei 99. În total a împărțit ajutoare în valoare de Lei 329.

b) A înstituit un fond cultural de Lei 495.50, din care s'a înființat biblioteca cooperativei școlare cu 175 volume, broșuri din biblioteca asociațiunii »Astra« și »Minerva«, care sunt cetite de elevi, împrumutându-le săptămânal.

c) A înstituit un fond igienic în sumă de Lei 165. Din acest fond — atunci când va fi destul de majorat — se va înființa un dulap-farmacie, în care se vor depozita diferitele plante medicinale și medicamente de prima necesitate.

d) În cursul anului școlar curent a desfăcut printre săteni peste 100 broșuri și 25 buc. calendare de-ale »Astreii«.

O activitate neînsemnată în aparență, dar în raport cu puterea de rezistență a cooperativei în curs de înființare, este totuși un progres promițător pentru viitor. Și când mă cuget că am putea să avem o federală în județ, care să centralizeze eforturile acestor mici societăți economice, răslețite și izolate, îmi imaginez ce s'ar putea realiza atunci.

Cooperativa noastră are azi un număr de 108 membri și un capital vărsat de Lei 1896.

Pentru o mai bună orientare, urmează balanța de verificare din 31 Ianuarie 1934.

Balanța de verificare :

No. crt.	CONTURILE	Conturi		Solduri	
		Debit	Credit	Debit	Credit
1	Casa	7278.57	7079.50	199.07	—
2	Capital	—	3120.—	—	3120.—
3	Societari	2403.—	1179.37	1223.63	—
4	Taxa de înscriere	—	33.—	—	33.—
5	Cheltueli generale	218.—	—	218.—	—
6	Efecte de primit	2342.75	1260.20	1082.55	—
7	Dobânzi, comisioane	—	75.43	—	75.43
8	Depuneri	—	441.50	—	441.50
9	Mobilier	50.—	—	50.—	—
10	Fond de rezervă	—	627.05	—	627.05
11	« cultural	355.—	495.50	—	140.50
12	« higienic	—	170.—	—	170.—
13	« de ajutor	329.—	392.50	—	63.50
14	Dep. cărți, rechizite	8916.23	6814.50	2101.73	—
15	Fond p. creanțe dub	—	165.—	—	165.—
16	Depunere provizorie	7839.—	7878.—	—	39.—
	Total	29731.55	29731.55	4874.98	4874.98

Biușa, Februarie 1934.

V. Romocea.

CĂRȚI-REVISTE

„CONDUCEREA DE SINE A CLASEI“, de Radu Petre

— O carte bună și de mare folos. —

Motto : *„Înțierea copilului în datorile lui de om, în pregătirea lui cetățenească se face și de zi nu prin puterea paginilor de drept administrativ, ci prin cetățe și-se înșie la fie ce ocazie, în conștiință și inimă“. Gh. D. Mugur.*

Problemele în strânsă legătură cu educația practică au primit în ultimul timp și la noi în țară, cuvenita lor valoare. Tuturora li se luminează scopurile, li se indică cărările pe cari să le urmeze și mijloacele de cari să se folosească.

Experiența a dovedit că, influența educatorului asupra copilului este cu atât mai mare, cu cât relațiile între copil și educator sunt mai familiare și cu cât acesta din urmă este solicitat a colabora la opera educativă.

Cea mai mică celulă socială unde copilul se manifestă ca un atom din colectivitate, este clasa. Aspectele vieții în clasă sunt variate și influențează asupra școlarului cu forțe deosebite și-l schimbă în sensuri nebănuite. Clasa ca mulțime, ca societate, are un spirit în desfășurarea căruia se observă fenomene deosebite de cele individuale și în cursul cărora educatorul intervine ca persoană unică, cu întreaga sa autoritate. Förster, ca și mulți din adepții lui, a strigat cu multă dreptate: „Disciplină prin libertate și conducere de sine

prin trezirea simțului de responsabilitate“.

Și aici e meritul dlui Radu Petre, căci, prin „Conducerea de sine a clasei“, preconizează o nouă metodă de educație morală și socială, dând prioritate școlarilor, scutind pe educator de-a fi unicul îndrumător al clasei și făcându-l doar arbitru ei.

Noua filozofie a educației pretinde școalei de azi să nu fie numai o pregătire pentru viață. Ea trebuie să fie însăși viața, sau o pregătire pentru viață printr'o participare efectivă la viață și printr'o exercitare liberă a tuturor forțelor copilului. Această tendință se manifestă cu mai multă putere azi, impunând-o pe primul plan îndatoririle de ordin politico-social. Ea cere ca școala întreagă să fie organizată din punct de vedere moral-social astfel, ca să poată orienta mințile tinere „asupra îndatoririlor de om și cetățean, cultivându-le în acelaș timp sentimentul demnității și al răspunderii personale în mijlocul colectivității“.

Această nouă îndrumare morală, se ridică cu toată puterea

contra învățământului tradițional care se mărginește numai la memorarea perceptelor morale, cari exclud cu totul activitatea proprie și omoară spontaneitatea școlarului. Maximo morale se scot zilnic și la fiecare materie de învățământ. Se afișează în toate părțile, fără nici o influență asupra școlarilor, cari nu le respectă și nu devin mai buni. Acest învățământ dogmatic și abstract nu poate stimula copilul, căci este străin de viața sa sufletească, care este mult mai emotivă și sensorială. De aici necesitatea de-a pune pe primul plan exercitarea normelor morale, din care va rezulta o sumă de deprinderi tari și bune, — adăverind cuvintele lui Förrster: „Cei mai mari educatori ai noștri sunt faptele noastre zilnice“.

Nouă metodă, preconizată de dl Radu Petre, vine impusă de spiritul vremii: „ca o protestare și revoltă contra autorității, constrângerii, dresajului și ascultării oarbe, care onoară ființa umană“. „Ea face apel la consimțământul elevului, la puterea lui de-a înțelege, și-l îndeamnă să-și înfrâneze această voință inferioară prin propria sa forță“.

Substratul acestor principii îl găsim în morala Kantiană, completată și amplificată de Förrster. În aplicarea ei trebuie multă vigență pentru a nu cădea dintr'o greșală în alta: dela constrângere, la o libertate exagerată ce s'ar apropia de nihilismul pedagogic dela lasnaia Poliana.

Pentru ajungerea acestui ideal, Förrster recomandă trei mijloace:

1. Convorbiri asupra pornirilor rele ale școlarilor.
2. Stabilirea mijloacelor de luptă împotriva lor.
3. Exercițarea voinței individuale în acest sens.

După ce s'a făcut uz de aceste 3 mijloace și personalitatea spirituală a ajuns vie, se poate lăsa copilului libertate, dându-i-se unele responsabilități în mijlocul colectivității. Astfel ajunge Förrster la traducerea principiilor teoretice în următoarele forme de conducere:

1. Conducerea clasei prin opinie publică, când educatorul cere colaborarea elevilor, dându-le numai unele însărcinări și responsabilități.

2. Conducerea de sinc a clasei.

3. Conducerea de sine a întregii școli, sau școala-stat, inventată de americanul Wilson Gill, cu o largă aplicare în Americă.

Educația reciprocă între școlari, prin organizarea ajutorărilor într'un scop educativ.

Dintre aceste patru forme, voi stărui puțin asupra celeia care face obiectul acestei cărți.

După această organizare, — conducerea de sine a clasei, — școlarii se conformează de bună voie unor reguli pe cari ei le-au stabilit și aprobat. Mare lucru este și acesta. Să formezi din micii copilași o comunitate școlărească, introducând în ea toate mijloacele de

administratie socială, făcând pe școlari să se conducă ei înșiși prin organele lor de conducere, având funcționari dela cel mai mic până la cel mai mare slujbaş de administratie, dela inspectorul de curățenie până la procurorul de judecată al școlii. Prin această acțiune, dacă se depune cu stăruință, se desvoaltă puterea creatoare în copil, se dă o largă înțelegere sufletului său și se pune bază pe o prețuire a relațiilor sociale în mijlocul cărora se desvoaltă viața copilului. Viața școlară concepută în spiritul acesta, este o familie pătrunsă de moralitate, în care toți membrii se ajută între ei; fiecare elev își ajută colegul și fiecare se conduce pe sine. Școala nu se mărginește la învățământul teoretic, ci-și adaugă și-o activitate, o sumă de deprinderi tari dobândite prin exerciții și cari vor rămânea și după părăsirea școlii.

Dl Radu Petre completează, studiază și pune în aplicare aceste principii sănătoase la școala dsale, făcând experiență cu micuții școlari. Copiii dela școala lui Radu Petre sunt buni, sunt îngeri păzitori, copii miloși, copii cari se ajută între ei, copii cari se conduc singuri căpătând deprinderi bune. Conducerea de sine a clasei, așa cum o arată dl Radu Petre, este un ideal al educației.

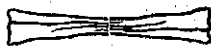
Întreg, acest sistem de educație se clădește pe bunătatea

și iubirea față de copil, pe care trebuie s'o risipim cu multă generozitate. Să nu intrăm în clasă cu aerul rece și sever, caracteristic învățătorilor din epoca scolasticismului. Să nu lăsăm să se vadă că există vre-o depărtare între noi și ei. Și să nu dăm prilej ca să vadă în persoana noastră pe acel „Domn Invățător“ cu care atât de mult i-au înspăimântat părinții lor. Trebuie să surpăm zidul ce există între noi și elevii noștri: să fim prietenii lor; să fim bunicii lor buni și blânzi, cari niciodată — în iubirea lor — nu-i ceartă cu vorbe grele și nu-i bat pentru zburdălnicii. Și atunci aplicarea sistemului de educație försterian preconizat de dl Radu Petre, își va găsi cu ușorință terenul în școlăle noastre dela sate, deși nu în forma lui integrală, dar totuși, vom putea realiza crâmpoe din el.

Numai câștigând iubirea copiilor, vom putea realiza multe din gândurile noastre și vom fi scutiți de multe mizerii de cari ne lovim. Căci copilul este un fel de post care înregistrează și emite exagerat, fie în bine, fie în rău, și suntem văzuți de toți sătenii așa cum ne vede el.

Să-i iubim dar pe copilașii noștri adoptivi și vom primi răsplata în aceeaș monedă atât de scumpă, — după care mulți aleargă, dar puțini o găsesc.

Macedon Olariu,

CRONICĂ. - INFORMAȚIUNI.

— **Rectificare.** — Domnule Redactor, În numărul de pe Ianuarie a. c. a rev. „Școala Noastră” la „Informațiuni” a apărut sub titlul „O aniversare”, o informație complet eronată. Alimpiu Barboloviciu fostul vicar al Silvaniei nu s'a născut la 3 Mai, ci la 6 August 1834 în com. Chilioara și a re-pausat în 10 Dec. 1914 în com. Bocșa-Romană, prin urmare, aniversarea a o sută ani dela nașterea sa, sau a 20 ani dela moartea marelui vicar, numai în 3 Mai nu poate avea loc, nici media între data nașterii și a morții nu ne dă 3 Mai. Eu stau în corespondență cu câțiva preoți bătrâni din Sălaj și un vrednic arhidiacon, pe lângă regrete, îmi comunica această greșală, mai în zilele trecute. Devotamentul ce Vă păstrează m'a determinat a Vă comunica aceasta, rugându-Vă a da cuvenita rectificare. Știu eu prea bine că mu'tiplele ocupațiuni nu V'au permis a controla această informație. Priimiți, etc. *Ardeleanu I. sen.*

— **Pedepse aplicate învățătorilor.** În urma inspecțiilor făcute de dl inspector general V. Vârcol la școlile primare din Mehedinți, Ministerul Instrucțiunii a aplicat pedepse următorilor membrii ai corpului didactic:

D. Georgian din Schela-Cladova „cenzura” pe 20 zile pentru părăsirea postului și lipsă de interes față de școală.

Virgil Presură din T. Severin „cenzura” pe 30 zile pentru că a convocat pe învățători în zi de lucru și pentru lipsă dela școală fără concediu.

D. Păunescu, directorul școlii din Almăjel, „cenzura” pe 10 zile pentru lipsă de interes și neîngrijirea localului școlii.

C. Angelescu din Bălăcița, „cenzura” pe 30 zile, pentru lipsă dela școală.

N. Ionete din Bălăcița, „cenzura” pe 10 zile, pentru slabe rezultate didactice.

Alecă Bădiță, directorul șc. din Prunișor, „cenzura” pe 15 zile, pentru că a lăsat localul școlii în paragină.

Alexandrina Niculescu din Corcova, „cenzura” pe 15 zile, pentru lipsă dela școală și slabe rezultate didactice.

V. Mărășescu din Steicu, „cenzura” pe 10 zile, pentru nepăsare față de școală.

Petre Ghina din Ciovrânășani, „cenzura” pe 15 zile, pentru lipsă dela școală.

Elena Mazilu din Vipia, „cenzura” pe 15 zile, pentru lipsă dela școală.

Haralambie Baloișin din Negoști, „cenzura” pe 15 zile, pentru neîngrijirea localului de școală.

C. Spineann din Orzești, „cenzura” pe 15 zile, pentru rezultate foarte slabe în clasă și lipsă de frecvență școlară.

I. Păunescu din Comănești, „cenzura” pe 15 zile, pentru lipsă de interes și rea îngri-

jire a localului de școală.

Sebastian Sontea din Crai-nici, „cenzura” pe 15 zile, pt. că elevii din clasa I. nu cu-nosc literele după 6 luni de școală.

C. Chițimia din Ohaba, „cen-zura” pe 15 zile, pentru lipsă dela școală și slabe rezultate didactice.

I. Gărgălie, directorul școa-lei din Ohaba, „cenzura” pe 20 zile, pentru că a lăsat școala în paragină și pentru lipsă fără concediu.

Publicăm aceste pedepse, pentru a se convinge fiecare învățator de consecințele gra-ve, ce rezultă din lipsa dela datorie și desinteresul față de îngrijirea localului de școală.

Ar fi bine, dacă ai noștrii toți ar sta la culmea datoriei, să nu fim necesități a mai înregistra pedepse.

— **Consiliul general** al aso-ciațiilor învățătoresți a hotărît să ia ființă pe lângă Asocia-ția Generală, un birou de in-formațiuni și contencios. Colegii cari au diverse nevoi, se pot adresa acestui birou. Pen-tru realizare s'a hotărît ca, fiecare învățator să contribuie cu suma de 5 lei în fiecare an.

— **Ministerul Instrucțiunii** cu ord. No. 200316—933 face cunoscut că pentru examenul de diplomă (capacitate) pen-tru învățatori, din sesiunea 1934, candidații sunt obligați să pregătească pentru proba „convorbiri” una din următoa-rele lucrări: *Pedagogie*: „Psi-hologia copilului” de Clapa-réde, tr. de Diculescu. Litera-

tură: „Scrisori și Nuvele” de C. Negruzzi. *Istorie*: „Cronica” o seama de cuvinte de Ion Neculcea. Proba științifică ob-ligatorie pentru toată lumea: „Aerul lichid” de G. G. Lon-ginescu.

— **Ministerul** prin Deciziu-nea No. 31500 din 17 Febr. a. c. a aprobat o ultimă ses-iune de examen de diferență dela școala normală pentru întreg liceul. Examenul se va ține la București, la 14 Mai a. c., iar înscrierile se fac prin Minister.

— **Rectificări.** La tipăirea articolului „Actualități” în No. 1—1934 al revistei, s'au făcut următoarele erori de lipar:

Vialul să se citească vial,
Kasin „ „ „ Kosice,
Hogal „ „ „ Hegel.

— **Posturi vacante.** Urmare la cele publicate de noi în No. 2—1934 al revistei, pag. 83—84, comunicăm ultimele posturi vacante din județul Sălaj, în vederea transferări-lor din anul 1934:

I. Școli primare: 1. Brusturi, post. 2; 2. Cig, post. 2; 3. Ciurnă, post. 2; 4. Chieșd post. 4; 5. Creaca, post. 2; 6. Eriu-Sâncraiu, post. 3; 7. Gârceiu, post. 3; 8. Hereclean post. 2; 9. Moigrad, post. 2; 10. Șimian, post. 3.

II. Maestre: 1. Carei, 2. Șim-leu, 3. Zălau, 4. Jibou, 5. Tășnad.

III. Grădini de copii: 1. Ji-bou, post. 2; 2. Mihăeni, p. 1; 3. Nușfalău, post. 1; 4. Șam-șud, post. 1; 5. Șimleu, p. 2.

TABLOUL

localurilor de școli primare și grădini de copii din județul Sălaj, luate în proiectul de construcții pe anul 1934.

COMUNA	Loc. dir.	Sală	Closet	Magazie	Mat. lemnoș m ³	COMUNA	Loc. dir.	Sală	Closet	Magazie	Mat. lemnoș m ³
I. Plasa Zălau						Benesat					17
Heraclea		1			17	Someșuileac	1	2	1	1	168
Borla	1	2	1	1	168	Bârsăul de jos	1				25
Badon	1	1	1	1	151	Cehul-Silvaniei	1				25
Coșciu	1	2	1	1	168	Horoatul Ceh.	1		1	1	34
Chilioara		1			17	Nadiș		1			17
Crîșeni	1	2	1	1	168	Oarța de jos		1			17
Brebi	1	2	1	1	168	Oarța de sus	1				25
Ortelec		1			17	Orțița		1	1	1	151
Șamsud		1			17	Motiș		1			17
Moiad	1		1		134	Bulgari	1		1	1	134
Sărmășag	1	2	1	1	168	Deja	1	1	1	1	151
Curilău	1		1		134	Gărdani	1		1	1	134
Chieșd		2			34	Mănău		1			17
Sig.-Silv. Colon.	1	1	1	1	151	Ulmeni (grăd. c.)	1	2	1	1	168
Agrij	1	1	1	1	151	Chelița	1	2	1	1	168
Unguraș	1	1	1	1	151	Tohat		1			17
Chichișa	1	1	1	1	151	Ciuta		1			17
Stâna		1			17	Corni	1	2	1	1	168
Ciumărna		1			17	Băbța		1			17
Păușa	1	1	1	1	151	Corund		1			17
Buciumi	1	2	1	1	168	Ser	1	1	1	1	151
Bogdana Huta	1	1	1	1	151	III. Plasa Crasna					
Sân. de Meseș	1	1	1	1	151	Ban	1		1	1	134
II. Plasa Cehul Silv.						Huseni	1	1	1	1	151
Ariniș		2			17	Marin		2			34
Asuajul de jos	1				17	Peceiu	1	2	1	1	168
Băița		1			17	Cățălușu	1	2	1	1	168
Urmeniș		1			17	Cățălul		1			17
Odești	1	2	1	1	168	Cizer	1	2	1	1	168
Băsești		2	1	1	143	Pria		1			17
Tămășești	1	1	1	1	151	Horoatul-Cras.		1			17
Seliște	1				25	Șeredeu	1	2	1	1	168
Stremțiu		1			17	Săg	1	2	1	1	168

COMUNA	Loc. dir.	Sală	Closet	Magazie	Mat. lenos m ²	COMUNA	Loc. dir.	Sală	Closet	Magazie	Mat. lenos m ²
Tusa	1	1	1		46	Someș-Guruslău	1	2	1	1	68
Hurez-Ponița	1	2	1	1	68	Husia	1	1	1	1	51
Vălcăul de jos	1	1	1		17	Traniș	1	1	1	1	51
Vălcăul de sus	1	2	1	1	68	Aluniș	1	1			17
Preuteasa	1	1	1		17	Inău	1	1			17
Lazuri	1	1	1	1	51	Surduc	1	1			17
Vârșoț	1	1	1		17	Solona	1	1	1	1	51
Recea	1	2	1	1	68	Brâglez	1	1	1	1	51
IV. Plasa Carei						Tihău	1	1			17
Lucăceni		2			34	Bălan	1	1			17
Căpleni (grăd. c.)	1	2	1	1	68	Creaca	1	1	1	1	26
Căpleni	1	1	1	1	51	Jac	1	1	1	1	26
Marna Nouă	1	1	1	1	51	VI. Plasa Șim-Silv.					
Ghenciu	1	2	1	1	68	Dumuslău	1	1	1	1	51
Moftinul-Mare	1	2	1	1	68	Boghiș	1	1			17
Moftinul-Mic	1	2	1	1	68	Bozieș	1	2	1	1	68
Domănești	1	1	1	1	51	Camăr (grăd. c.)	1	2	1	1	68
Sanislău Colonia	1	1	1	1	51	Halmășd	1	1			17
Petrești	1	2	1	1	68	Ilișua	1	2	1	1	68
Resighea	1	2	1	1	68	Câmpia	1	1			17
Sânmiclăuș	1	3	1	1	85	Lompir	1	2	1	1	68
Urziceni-Pădure	1	1	1	1	51	Leșmir	1	1	1	1	51
Vezendiu		1			17	Porți	1	1			17
Portița		1			17	Marca	1	1			17
Tiream	1	2	1	1	68	Cosniciul de jos	1	1	1	1	26
Dindești (grăd. c.)	1	2	1	1	68	Nușfalău (grăd. c.)	1	2	1	1	68
Irina	1	1	1	1	51	Nușfalău	1	3			51
V. Plasa Jibou						Plopiș	1	2	1	1	68
Băbeni	1	1	1	1	51	Subcetate	1	2	1	1	68
Chechiș		1			17	Pereceiu	1	2	1	1	68
Cuceu		1			17	Siciu		2			34
Firminiș		1			17	Criștelec		1			17
Poptelec		1			17	Mălădia	1	1	1	1	51
Domnin		1			17	Zăuan (grăd. c.)	1	2	1	1	68
Jibou	1	2	1	1	68	Zăuan	1	2	1	1	68
Năpradea		1			17	Ip (grăd. c.)	1	2	1	1	68
Prodănești	1	1	1	1	51	Ip	1	2	1	1	68
Ciglean	1	1	1	1	51	VII. Plasa V.I. Mihai					
Borza	1	1	1	1	51	Adoni	1	1	1	1	51
Lupoia	1	2	1	1	68	Curtuișeni	1	2	1	1	68

COMUNA	Loc. dir.	Sală	Closet	Magazie	Mat. lemnos m ³	COMUNA	Loc. dir.	Sală	Closet	Magazie	Mat. lemnos m ³
Galospetreu (gr. c.)	1	2	1	1	68	Boianul-Mare	1	1	1	1	51
Otomani	1	2	1	1	68	Păgaia	1	2	1	1	68
Sălacea	1	2	1	1	68	Pir	1	1	1	1	51
Șilindru	1	3	1	1	85	Santău		2			34
Chiniz		1			17	Hotoan		1			17
Șimian	1	2	1	1	68	Săcășeni	1		1	1	34
Tarcea	1	2	1	1	68	Sărăuad Colonie	1	1	1	1	51
Valea lui Mihai	1	2	1	1	68	Becheni	1	1	1	1	51
Vășad		1			17	Eriu-Sâncraiu	1	2	1	1	68
VIII. Plasa Tășnad						Satu-Mic		1			17
Căuaș		1			17	Acăș	1	2	1	1	68
Ghirolt	1	1	1	1	51	Tășnadul-Nou	1	1	1	1	51
Cehăluțiu	1	1	1	1	51	Tășnad-Blaja	1	1	1	1	51
Cehal	1	1	1	1	51	Hurezul-Mare		1			17
Orbău	1	1	1	1	51	Giorocuta	1	1			17
Pățal		1			17	Comune Urbane					
Reghea	1	1	1	1	51	Zălau No. 2.					5
Pățalușa		1			17	Carei-Ianculești	1	2	1	1	68

Zălau, 1 Februarie 1934.

Revizor școlar:
D. Mărgineanu.

PAGINA BĂNCII.

BANCA POPULARĂ „INVĂȚĂTORUL SĂLĂJAN“ ZALAU

BILANȚUL

încheiat la 31 Decembrie 1933, înainte de repartizarea beneficiului net

ACTIV

PASIV

Denumirea conturilor	Sume	Denumirea conturilor	Sume
	Lei		Lei
Casa	77946	Capital soc. subscris	1007000
Asociați Capital soc.	286850	Dep. spre fructific.	227666
Imprumuturi	960680	Dobânzi reportate .	46389
Mobilier	180	Fond de rezervă .	12600
		Diversi creditori .	234
		Beneficiul net . . .	31758
Total activ Lei :	1325656	Total pasiv Lei :	1325656

PROFIT ȘI PIERDERE

încheiat la 31 Decembrie 1933

DEBIT

CREDIT

Denumirea conturilor	Sume	Denumirea conturilor	Sume
	Lei		Lei
Cheltueli generale .	4097	Dobânzi și diverse	53869
Imprimare	2314	beneficii din ope-	
Salarii	12000	rațiuni de bancă .	
Contr. unim. control	1500		
Dobânzi la depuneri	2200		
Totalul cheltuelilor .	22111		
Beneficiul net	31758		
Total :	53869	Totalul benef. brut :	53869

Director, *D. Mărgineanu.*

Contabil, *V. I. Bălăneanu.*

Verificat și găsit conform cu scriptele Băncii.

C e n s o r i :

Ioan Codreanu,
inv. Zalău.

Traian Vitez,
inv. pens. Zalău.

Vasile Robu,
inv. dir. Băsești.

Buletinul Revizoratului Școlar al Jud. Sălaj

(Circularele se vor înregistra imediat, comunica tuturor membrilor corpului didactic și executa întocmai.)

No. 3193 — 1934. **Complectarea operei de organizare a învățământului primar.** Comunicăm în copie ordinul No. 43.060 1934, al Onor. Minister, luând următoarele dispozițiuni: 1. Direcțiunile școalelor vizate sunt invitate a ne înainta până la data de 25 Martie 1934 un inventar al uneltelor de atelier ce posedă, cu invitarea de a le pune imediat în funcțiune și a raporta. 2. Terenurile de experiențe și grădinile școlare se vor cultiva în mod rațional și în conformitate cu instrucțiunile date în „Călăuză”. Toate școalele vor organiza în mod obligatoriu pipiniere pentru creșterea pomilor. 3. Direcțiunile tuturor școalelor primare de Stat sunt obligate ca până la data de 25 Martie a. c. să ne înainteze tabloul cerut în suscitatul ordin la cap. IV. punctul 3 — referitor la amenzile școlare. — Executarea acestor dispozițiuni se va lua în considerare la calificativele de activitatea învățătorilor. **II.** Domnule Revizor școlar, în vederea continuării și complectării operei de organizare a învățământului primar, Vă aducem la cunoștință următoarele dispozițiuni, la a căror îndeplinire veți veghea cu toată strictetea. I. În sprijinul realizării cursului supra primar, vin donă mijloace, atelierul școlar și terenul de experiență agricolă. II. Ministerul a intervenit către Prefecturi să se prevadă în bugetul comunelor sau în bugetul general al județelor, o sumă pentru procurarea uneltelor necesare atelierelor școlare. Pe de altă parte Dvs. veți cerceta în cel mai scurt timp posibil, unde se găsește uneltele atelierelor, înființate pe lângă școli, în anii: 1924—1928 cari au costat zeci de milioane și, odată găsite, le veți pune în funcțiune și veți raporta Ministerului, tot ce ați realizat în acest sens. În caz când sunt dispărute veți cerceta cine este răspunzător de înstrăinarea lor și veți dispune urmărirea persoanelor vinovate de aceasta înstrăinare. Răspunsurile privitoare la aceasta chestiune vor fi trimise Ministerului până la 1 Aprilie a. c. **In privința terenului de experiență**, se va aplica cu strictetea Legea, regulamentul și programa analitică așa încât, practica agricolă să nu fie o ficțiune, ci posibilitatea reală prin care elevii — în special ai cursului supraprimar — să ajungă la cunoașterea serioasă și metodică a lucrării, în mod rațional, a pământului, cunoașterea care să le probeze până la evidență prin rezultatele concrete superioritatea muncii raționale, asupra aceleia empirice. Se va cere concursul organelor agricole, aflătoare la îndemână, Consilieri Agricoli, agronomi, Camere de Agricultură, etc. cari au deja instrucțiuni dela Ministrul Agriculturii. III. Pentru un control mai lesnicios

al complexului activității dăscălești dintr'un județ, veți întocmi un registru de evidență, în care să fie trecute: școlile cu ateliere, școlile de adulți, cercurile culturale (în ordinea în care au fost fixate în diferite localități) cu data la care se va ține fiecare, în așa fel încât fiecare organ de control să se poată informa cu ușurință de funcționarea lor. Se atrage atențiunea că acei cari dau declarații sau date neexistente în fapt, vor fi pedepsiți. IV. Veți trimite de urgență Ministerului următoarele tablouri: 1. Tablou de cercurile culturale ce ați fixat cu data, localitatea în care se va ține și programul fiecărui cerc. 2. Tablou de toți învățătorii cari au limită de vârstă la 1 Aprilie, pentru scoatere la pensie. 3. Un tablou care să cuprindă pe comune: a) amenzile școlare aplicate; b) amenzile școlare executate și amenzile școlare suspendate sau scutite. În raportul cu care vor fi înaintate aceste tablouri se vor arăta motivele neaplicării obligativității, lipsă de local, lipsă de învățători, neglijență din partea învățătorilor în îndeplinirea îndatoririlor școlare, rea voință din partea părinților sau lipsă de mijloace, arătând și în ce parte a județului sau localitate s'a invocat vreunul din motivele de mai sus. De executarea acestor dispozițiuni sunteți direct răspunzători. Ministrū, ss. Dr. Angelescu. Consilier Director General, ss. Petre Ghițescu".

No. 2010 1934. **Distrugerea omizilor.** Comunicăm în copie ordinul No. 13496—1934, al Onor. Minister, spre știre și strictă conformare: Ministerul Instrucțiunii Direcția Învățământului primar No. 13496—1934, Doamnule Revizor, Cunoscute fiind pagubele pricinuite de omizi, Ministerul Agriculturii cu adresa No. 10834—1934. ne roagă să *punem în vedere* tuturor școalelor primare din țară că învățătorii respectivi să ia măsuri pentru folosirea elevilor în lupta ce trebuie dusă contra acestor dușmani. Acțiunea trebuie concepută în sensul ca elevi să fie îndatorați, să adune și să aducă zilnic la școală cel puțin câte **500 grame** crenguțe cu omizi (căsute) în perioada de iarnă *până în Martie*. Toate aceste crenguțe vor fi *distruse* apoi prin *ardere* sub supravegherea *directorului școlii și în fața elevilor*. Cu ocaziunea aceasta directorul școlii sau agronomul cel mai apropiat va da explicațiuni asupra pericolului ce prezintă omizile pentru pomii și răul obicei al locuitorilor de a nu curății pomii atacați de omizi. Operațiunea aceasta trebuie să între ca un obicei în viața Sateilor și să se poată face cu succes până'n Aprilie. Dacă fiecare elev ar distruge câte 500 grame de omizi, s'ar aduna în întreagă țară, câteva zeci de milioane de kgr. și s'ar salva pomii și fructele care constituie un câștig mare în economia noastră națională. Ținându-se seamă de importanța creșterii și îndrumărilor ce trebuie date sătonilor, *Vă rugăm a pune în vedere* tuturor învățătorilor din județul D-Voastră, ca să *aplice* cele arătate mai sus, *obligând pe elevi să distrugă ouăle de omizi*. Munca lor va fi

răsplătită din belșug. Când nu vor fi omizi vor fi fructe. Totodată veți atrage atențiunea organelor de control să supravegheze cu toată strictețea executarea dispozițiilor de mai sus. Consilier Director General, ss. Petre Ghițescu. Șeful Serviciului, ss. T. Teodorescu.

No. 3253 — 1934. **Înaintarea cererilor pentru transferări.** Urmare la informațiunile publicate de noi în Revista „Școala Noastră” No. 2 — 1934 și numărul prezent, referitor la publicarea posturilor vacante în vederea transferărilor, aducem la cunoștința celor interesați că, cererile pentru transferări se adresează Onor. Minister și se înaintează Revizoratului școlar, până la data de 25 Martie a. c. Cererile vor fi însoțite de acte, spre a se putea vedea cine are dreptul să fie proferat la un post, în conformitate cu dispozițiunile art. 124, 125 și 126 din Legea și art. 221, 228, 237, 238 și 240 din Regulament. La transferări în învățământul urban se va avea în vedere și dispozițiunile art. 118, 119 și 120 din Lege. Pe lângă acte se va anexa la cerere un tablou completat de fiecare candidat, cu rubricile specificate în modelul publicat în revista „Școala Noastră” colecția anului 1932 pag. 72. *Se recomandă tuturor celor interesați că, în cazul dacă n'au un stagiu de minimum 3 ani la aceeași școală și gradul de învățător definitiv, să nu solicite transferare.*

No. 1341 — 1934. **Ședințele lunare.** Reamintim, în cele ce urmează, dispozițiunile ordinelor noastre anterioare, referitoare la obligațiunea ținerii ședințelor lunare la școlile cu 2 sau mai multe puteri didactice, trecându-se totul în proces-verbal, care se vor redacta în condica de prezență — partida zilei respective, urmând ca, concluziunile bine concretizate să se comunice Revizoratului școlar trimestrial, în raportul de situația învățământului în trimestrul respectiv. *Raportul se va înainta în ultima zi a trimestrului.*

No. 1342 — 1934. **Intervențiile în chestiunile școlare.** Observându-se că unii membri ai corpului didactic primar din cuprinsul acestui județ, alegă la sprijinul unor persoane intermediare, străine de școală pentru rezolvirea diverselor chestiuni de interes profesional; având în vedere că aceste intervenții au darul de a diminua prestigiul de autoritate a învățământului și sunt în contradicție cu dispozițiile categorice ale D-lui Ministru de a seate politica din școală: *atragem atențiunea tuturor membrilor corpului didactic primar — sub urmarea sancțiunilor disciplinare — să nu mai solicite nici o intervenție pentru rezolvirea chestiunilor, de serviciu și personale.* În orice chestiune să se adreseze exclusiv pe cale ierarhică — prin Revizoratul școlar — cunoscând că, cererile juste și legale vor fi satisfăcute în toate cazurile, iar pentru satisfacerea cererilor ilegale, nu folosește nici o intervenție.

No. 1343—1934. **Inființări de noi posturi în inv. primar.** Intrucât în bugetul Statului pe anul financiar 1934—1935 urmează să se prevadă fonduri pentru înființări de noi posturi în învățământul primar, invităm școalele unde se simpte lipsă pentru creieri de noi posturi, să ne înainteze în termen de 5 zile dela primirea acestui ordin, cereri însoțite de acte cari să dovedească necesitatea înființării postului solicitat, observându-se cu strictete dispozițiunile art. 66 din Lege și 116 din Regulament.

No. 2805—1934. **Circulară. Taturor direcțiunilor școlare unde funcționează curs de adulți, Domnule Director.** Urmare la ordinul nostru No. 338—1934, prin care vi s'a făcut cunoscut organizarea și începerea cursului de adulți pe data de 1 Februarie a. e., binevoiiți a cunoaște că, aveți obligațiunea ca în ultima zi a lunii să raportați situația frecvenței acestei curs, întocmai cum se raportează situația frecvenței pentru cursul învățământului primar. De executarea întocmai a prezentului ordin, rămâneți personal răspunzător, cunoscând că orice întârziere atrage după sine aplicarea de pedepse morale și materiale. Intrucât pe luna Februarie nu s'a înaintat, urmează să se înainteze imediat după primirea prezentului ordin.

No. 3124—1934. **Inspecțiile speciale în vederea înaintărilor la gr. I. și II.** Comunicăm în copie ordinul No. 9127—1934 al Onor. Serviciu Local de Inv. Cluj spre știre și conformare: „Serviciul local de Inv. Cluj, No. 9127—1934. Domnule Revizor, Avem onoare a Vă aduce la cunoștință că, inspecții speciale în vederea înaintărilor la gr. I. și II. nu se fac până după modificarea Legii Învățământului Prim. În consecință aduceți la cunoștința învățătorilor din județul Dvs. să nu mai înainteze cereri în acest sens, până după efectuarea modificării Legii. p. Inspector Șef, C. Iencica. p. Șeful secției, Munteanu“.

No. 1674—1934. — **Fișa personală.** — Aducem la cunoștință că, Institutul de Psihologie de pe lângă Universitatea din Cluj, ne comunică următoarele: „Avem onoare a Vă face cunoscut că, Institutul de Psihologie a elaborat o „Fișă Personală“ pentru studiul individualității, pe care o pune în vânzare. Alături de fișă am elaborat și o broșură cu instrucțiunile necesare aplicării, instrucții fără de cari nu se poate completa fișă. Prețul unui exemplar este 10 Lei, iar la orice comandă de fișă până la 40 exemplare e obligatorie o instrucție, iar la comenzile peste 40 exemplare e obligatorie câte o broșură cu instrucții la fiecare număr de 40 fișe. La comandă de 50 fișe facem o reducere de 20% iar spesele de transport le suportăm noi“.

No. 3127—1934. **Intervenții pe căi lăturalnice.** Urmare la ordinul nostru No. 1342—1934, publicat mai sus, comunicăm în copie ord. No. 38548—1934 al Onor. Minister spre știre și strictă conformare: „Ministerul Instrucțiunii — Direcția

Învățământului Primar, No. 38548 1934. Domnule Revizor, Din lucrările care se primesc ziinic la Minister, se constată, că foarte mulți membrii ai corpului didactic fac intervenții pe cale lătu-ralnică prin abuz, făcând apel la persoanele influente, fără să mai urmeze calea erarhică. Procedul acesta îngreunând bunul mers al lucrărilor, Ministerul le atrage atenția că în viitor, nu le mai îngăduie acest sistem și va fi nevoit să ia măsuri de pe-depsire și totodată va clasa la acte, cererile cari nu-și urmează cursul lor legal, pe cale erarhică, cu avizo și înregistrări în re-gulă. Consilier Director General, Petre Ghițescu, Șeful serviciu-lui, T. Teodorescu.

No. 2820 - 1934. **Organizarea Serbării „Sădirea Po-mului”**. In legătură cu ordinul No. 22456-1934, al Onor. Minister al Agriculturii și Domeniilor, trimis fiecărui învăță-tor prin Domnii Primpretori, aducem la cunoștința tuturor mem-brilor corpului didactic primar din acest județ, că în acest an serbarea «Sădirea Pomului» se va ține în cadrele Cercurilor Culturale, ai căror președinți sunt obligați a lua contact cu D-nii Primpretori respectivi, pentru organizarea acestei serbări.

No. 1761-1934. **Circulară** către Direcțiunile școalelor con-fesionale din cuprinsul acestui județ. *Hărțile editate de „Globus”* Comunicăm în copie ordinul Onor. Serviciul local de Învățământ Cluj No. 6308-1934, spre știre și strictă conformare. „Domnule Revizor, Sunteți rugat ca de urgență să cereți tuturor școlilor primare *particulare confesionale*, ca în termen de cel mult *trei zile* dela avizare să Vă raporteze ce *hărți* editate de soc. Anonimă „*Globus*” din Sibiu, au în folosință, arătându-se felul hărții și nu-mărul de exemplare de fiecare fel.” p. Inspector șef, ss. A. Popa Șeful secției, ss. A. Șerban.

No. 3308 - 1934. **Important — Urgent Circulară** către Direcțiunile școalelor primare *confesionale* din cuprinsul acestui județ. Avem onoare a Vă face cunoscut că, în vederea întoc-mirii situației personale a fiecărui membru al corpului didac-tic dela școalele confesionale, avem nevoie *extra urgentă* de datele personale ale tuturor învățătorilor și învățătoarelor dela aceste școli. In consecință invităm Direcțiunile școalelor respective, *ca în termen de 24 ore*, dela primirea prezentului ordin, să ne înainteze câte un tablou, care va cuprinde urmă-toarele rubrici: 1. Nr. curent. 2. Numele Învățătorului 3. Școala și localitatea unde funcționează: Confesională: Rom. cat.: ref.: etc. 4. Vârsta la 1 Sept. 1934 (anul nașterii): 5. Gradul în învățământ: titular prov., definitiv, gr. II, gr. I.: 6. Naționalitatea: 7. No. autorizației definitive (numai pentru

școlile particulare) 8. Vechimea în învățământ la 1 Septembrie 1934. 9. Când și unde a dat examenul de Limba română și cu ce rezultat. *Lucrarea aceasta ni se va înainta irevocabil în termenul fixat, punând toată grija să fie cât mai bine întocmită, cunoscând că, directorii școlari respectivi, sunt direct răspunzători de exactitate, față de On. Minister.*

Revizor școlar,
D. Mărgineanu.

Asociația inv. din jud. Sălaj.

No. 15—1934.

I.

Circulară

Către membrii Asoc. Inv. din jud. Sălaj
Publicăm pentru luarea la cunoștință cele ce urmează :

Consiliul general al Asociației generale a învățătorilor, întrunit în Capitală, în ziua de 28 Ianuarie, a hotărât în unanimitate următoarele :

1. Corpul învățătoresc cere cu toată tăria ca prin bugetul pe 1934 să se satisfacă revendicările sale legale, pentru cari luptă de mulți ani în urmă, dar cari mereu au fost nesocotite :

- a) Gradațiile.
- b) Sporurile cuvenite prin definitivat și înaintare.
- c) Plata în bani a restanțelor pe 1932.
- d) O salarizare pentru învățătorii începători care să le asigure un-minimum de existență.
- e) Plata suplitorului în cazul concediului de boală — așa cum prevede legea.
- f) Intregirea salariului conform legii armonizării.
- g) Inițierea prin buget a numărului de posturi de învățători necesari ca să poată fi numiți toți absolvenții din ultimii ani ai școlilor normale.

În vederea acestor revendicări, Asociația învățătorilor va face toate demersurile necesare la factorii conducători din stat și se va adresa parlamentului.

2. Cere validarea examenelor de definitivat și înaintare (ținute în 1932 și 1933 și totodată să se modifice de urgență legea în vigoare, ca să se poată anunța neîntârziat noile examene.

Intreținerea școlilor

3. O măsură ce se impune pentru ca să se amelioreze întreținerea materială a școlii primare așa cum a cerut ultimele

congrese învățătorești este: cota de 14 la sută, la care sunt obligate comunele, să se verse unui comitet județean — care o va distribui apoi școlilor din județ după necesitățile fiecăruia.

Această cotă trebuie să fie sporită căci acum e cu totul insuficientă.

4. Inițierea unui birou de informațiuni și contencios al Asociației generale devenind o imperioasă nevoie, se hotărăște ca fiecare secțiune să contribuie cu o sumă de 5 lei pentru fiecare membru al său, și astfel dacă asociațiile județene vor înainta neîntârziat cota hotărâtă — această instituție va putea lua ființă în cel mai scurt timp.

5. Secțiunile județene trebuie să procedeze imediat la încasarea contribuției anuale fixate la 10 lei lunar de fiecare membru pentru „Casa învățătorilor“ din București. Nici o întârziere și nici o nesocotire a deciziei Congresului din Chișinău în această privință — nu poate fi admisă.

6. Indreaptă un călduros îndemn către Băncile învățătorești să se adune într'un congres și să hotărăscă înființarea „Uniunii Băncilor învățătorești“ din România, dezvoltarea pe care ați luat-o în ultimul timp impunând organizarea lor în „Uniune“.

Apelul în acest sens către „Băncile învățătorești“ îl va adresa d. I. D. Coman, președintele Asociației și Băncii Învățătorilor din județul Buzău.

7. Să se înființeze, prin chiar bugetul viitor, școli normale superioare sau Academii pedagogice pentru pregătirea universitară a învățătorilor.

Până la lexiferarea lor să se dea posibilitatea învățătorilor ca printr'un examen integral de diferență de licență să poată urma la universitate.

Monumentul dela Turda

8. Așa cum s'a hotărât cu prilejul pelerinajului la Câmpia Turzii — după Congresul din Cluj — în Septemvrie 1933 — învățătorimea română va strânge fonduri, din contribuția învățătorilor și elevilor lor, pentru ca să se ridice pe locul unde a fost ucis Mihai Viteazul un măreț monument.

Pentru aducerea la îndeplinire a acelei hotărâri se vor face intervențiile necesare și se vor trimite indicații tuturor secțiunilor județene.

9. Cu banii strânși dela învățători pentru fondul „Spiru Haret“, în sumă de vreo 40.000 lei, Asociația va așeza o placă comemorativă pe casa din București a aceluia care a fost cel mai cald iubitor și cel mai mare îndrumător al învățătorimii.

D-na Ana Spiru Haret a bine voit să-și dea asentimentul său pentru aceasta.

10. Se acordă un ajutor de 10.000 lei din partea Asociației Generale familiei regretatului nostru coleg și luptător de frunte al cauzei învățătorești, Ion Bărbulescu din Oradea, a cărui moarte

înainte de timp a îndoliat școala primară și învățătoria română.

11. Se cooptează în comitetul central d. P. Sfeclă Soroca în locul vacant pentru Basarabia și d-nii I. Dima și Eug. Dunca în cele vacante pentru Ardeal.

12. Secțiunile județene în restanță cu cotizațiile și abonamentele la „Școala și Viața“ pe 1933 trebuie să-și achite până la 1 Martie a. c. tot ce datoresc. Asociației Generale.

Pentru 1931 și 1932 datoriile restante către centru, se vor achita până la 1 Septembrie a. c. cu o cotă ce se va fixa și comunica de către Asociația Generală, Asociațiilor județene.

Cei 64 președinți de asociații prezenți își iau un angajament de onoare ca până la datele fixate, obligațiile statutare să fie îndeplinite așa cum s'a hotărât în acest consiliu general.

Apel la Solidaritate

13. Consiliul general în unanimitate își exprimă nemulțumirea și durerea că Asociația învățătorilor bănățeni nu voeste să acorde sprijinul moral și material ce-l datorește Asociației generale, prin participarea efectivă la luptele și jertfele sale și se socoate în afară de orice obligație statutară.

Dacă Asociația Bănățeană va continua să aibă aceiași atitudine și de acum înainte. Adunarea generală din Septembrie 1934 dela Iași va judeca și decide asupra cazului său.

14. Consiliul general îndreaptă cel mai călduros apel către toți învățătorii țării să fie până la unul, astăzi mai mult ca ori când, la înălțimea chemării lor, luminând și călăuzind poporul cu credință neșovăitoare pe căi de muncă, ordine, disciplină și solidaritate națională. Șimleu, la 10 Februarie 1934.

Președinte, *Simion Oros.*

Secretar, *Valeriu Oșian.*

No. 29—1934.

II.

Aducem la cunoștință dlor Colegi din județul nostru că, pentru anul 1934 și următorii, taxa către Asociație se va încasa prin rețineri pe statul de plată. Această taxă este de 1% la leafa de bază plus gradățiile Art. 17 Statutele Asoc. Gen. și Art. 7-c Statutele Asoc. Jud.) și se va încasa în 2 rate: prima rată din leafa de pe luna Martie, a doua rată din leafa de pe luna August. Dela învățătorii nou numiți se va încasa 10 lei taxă de înscriere odată pentru totdeauna.

Chitanțele se vor emite de către casieria noastră centrală și se vor distribui membrilor prin dnii șefi de salarizare, cari și pe această cale sunt rugați a ne da tot concursul, pentru care le anticipăm mulțumirile noastre.

Șimleu, la 15 Martie 1934.

Președinte,
Simion Oros.

Cassier,
Aug. Maxim.

Secretar,
Valeriu Oșianu.

Redactor responsabil: D Mărgineanu.

Tipografia „LUCEAFĂRUL“ (propr.: G. Avram) Zălau, Telefon No. 10